

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 13 września 2012 r.,
sprawy **R. K.**

wobec którego wydano wyrok łączny
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 listopada 2011 r.,
utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego
z dnia 30 czerwca 2011 r., ,

p o s t a n o w i ł:

- 1. na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy wydał w sprawie R. K. wyrok łączny, którym połączył kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny i wymierzył odpowiednio kary łączne. W treści wyroku zawarto orzeczenie „*W pozostałym zakresie łączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu*”.

Wyrok ten zaskarżony został przez obrońcę skazanego, który zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisu art. 576 § 1 k.p.k. poprzez zawarcie w treści wyroku cytowanego wyżej rozstrzygnięcia oraz naruszenie art. 577 k.p.k. poprzez brak oznaczenia w wyroku łącznym daty, od której należy liczyć początek odbywania kary orzeczonej tym wyrokiem.

Sąd Apelacyjny, wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r., utrzymał zaskarżony wyrok łączny w mocy, uznając apelację obrońcy skazanego za oczywiście bezzasadną.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zarzucił w niej rażące naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest:

- naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 576 k.p.k., poprzez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji, polegające na uznaniu, że skarżący nie wykazał w apelacji, aby naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 576 § 1 k.p.k. miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia,
- naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 577 k.p.k. poprzez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji, polegające na uznaniu, że Sąd Okręgowy nie naruszył art. 577 k.p.k. poprzez brak oznaczenia w wyroku łącznym daty, od której należy liczyć początek odbywania kary orzeczonej tym wyrokiem.

Prokurator Apelacyjny w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o oddalenie tejże kasacji, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego jest oczywiście bezzasadna, co pozwoliło na jej rozpoznanie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. Istota zarzutów kasacyjnych sprowadza się do kwestionowania rzetelności rozpoznania przez Sąd Apelacyjny zarzutów zawartych w apelacji obrońcy od wyroku łącznego.

Pierwszy z tych zarzutów, dotyczący obrazy art. 576 § 1 k.p.k., kwestionuje stanowisko sądu odwoławczego, iż autor apelacji podnosząc zarzut naruszenia przepisów postępowania, nie wykazał, aby naruszenie to miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Lektura uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego prowadzi do wniosku, iż zarzut ten rozpoznany został przez ten sąd zgodnie z regułami wynikającymi z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. Podzielić przy tym należy stanowisko sądu *ad quem* odnoszące się do istoty zarzutu. Niewątpliwie zamieszczanie w wyroku łącznym odrębnego punktu, zawierającego powtórzenie treści przepisu art. 576 § 1 k.p.k. nie jest konieczne. Praktyka zamieszczania w wyrokach łącznych takiego orzeczenia ma ewentualnie walor jedynie informacyjny, usuwający wątpliwości skazanego lub innej osoby stykającej się z wyrokiem, co do wykonania orzeczeń zawartych w łączonych wyrokach, które nie zostały objęte wyrokiem łącznym. Mogą to być na przykład orzeczenia odnośnie niepołączonych

kar, środków karnych, przepadku przedmiotów, kosztów itd. Zgodzić się przy tym należy z wywodami obrońcy co do tego, że potrzeba zamieszczenia takiego orzeczenia w wyroku łącznym jest co najmniej wątpliwa. Potwierdził to także sąd odwoławczy, stwierdzając nawet wprost, że jest to zbędne. Tak też oceniane to jest w piśmiennictwie (zob. P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, kodeks postępowania karnego. Tom III, warszawa 2007, s. 445; D. Kala, Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, Toruń 2003, s. 216-217; J. Grajewski. L.K. Paprzycki, S. Steinborn, Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, LEX/el. 2012).

Uznać jednak równocześnie należy, że umieszczenie omawianego stwierdzenia w wyroku łącznym, będąc uchybieniem warsztatowym w postaci swego rodzaju *superfluum*, nie stanowi obrazy prawa procesowego, ani w postaci bezwzględnej przesłanki odwoławczej, ani względnej podstawy z art. 438 pkt 2 k.p.k. W sytuacji, w której nie doszło do naruszenia przepisu prawa procesowego, nie można tym bardziej wykazać, że stwierdzenie Sądu Okręgowego miało negatywny, niezgodny z przepisami procesowymi wpływ na treść wyroku łącznego. Krótkie uzasadnienie tego stanowiska przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego kasacją wyroku wyczerpało istotę tego zagadnienia.

Drugi z zarzutów apelacji został, wbrew twierdzeniom autora kasacji rozpoznany przez sąd odwoławczy i to w sposób wyczerpujący. Sąd ten wskazał na fakultatywny charakter orzeczenia wydawanego na podstawie art. 577 k.p.k., (zob. zawarty w treści przepisu zwrot „w miarę potrzeby”) dostrzegł, że sąd pierwszej instancji dokonał zaliczenia na poczet kary wszystkich okresów rzeczywistego pozbawienia wolności oraz wskazał powód, dla którego niemożliwe jest obecnie określenie terminu początkowego odbywania kary łącznej (jest nim fakt odbywania przez skazanego innej kary pozbawienia wolności). Zarzut apelacji został zatem rozpoznany, ewentualne wątpliwości skazanego co do początku odbywania kary łącznej pozbawienia wolności mogą zaś być w każdej chwili rozstrzygane w toku postępowania wykonawczego.

W tym stanie rzeczy nie sposób podzielić stanowiska zawartego w kasacji, co do zaistnienia rażących naruszeń prawa, o których mowa w art. 523 § 1 k.p.k., a wręcz nie można stwierdzić, aby w przedmiotowej sprawie w ogóle doszło do

naruszenia prawa przez sąd odwoławczy. Z tych względów oddalono kasację, jako oczywiście bezzasadną.